



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1.10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Α' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1821	Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ (Λουκ. 7,11-16) 6 Ὀκτωβρίου 2013	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἔπαινος χηρῶν

«Καὶ αὕτη ἦν χήρα» (Λουκ. 7,12)

Ἀδελφοί, ἡ γῆ αὐτὴ ποὺ πατοῦμε εἶνε ποτισμένη μὲ δάκρυα. εἶνε **«κοιλὰς κλαυθμῶνος»** (Ψαλ. 33). Ὁ Ἰώβ, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ βασανισμένους ἀνθρώπους, λέει: Ὅπως τὰ πουλιὰ εἶνε πλασμένα νὰ πετοῦν στὸν ἀέρα, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλασμένος γιὰ τὸ δάκρυ καὶ τὸν πόνο (βλ. Ἰωβ 37). Κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος πέρασε τὴ ζωὴ του μέσα στὴ θλίψι, ἐν τούτοις εἶχε ἐσωτερικὴ χαρὰ καὶ ἔλεγε: **«Χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου»** (Κολ. 2:4) καὶ **«καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενεῖαις μου»** (Β' Κορ. 12:31). Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς λίγο πρὶν τὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ προειδοποίησε, ὅτι ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτὸν θὰ ὑποφέρουν: **«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»** (Ἰω. 16:33).

Καὶ σήμερα στὸ εὐαγγέλιο ποὺ ἀκούσαμε βλέπουμε τὸν Κύριό μας νὰ βρίσκεται ὄχι ἐκεῖ ποὺ διασκεδάζουν ἀλλὰ **κοντὰ σὲ ἓνα πονεμένο πλάσμα, σὲ μία γυναῖκα** ἔγγαμη.

Εἶχε τὸ δυστύχημα νὰ πεθάνῃ ὁ ἄντρας της ὅταν ἀκόμα ἦταν νέα καὶ τῆς ἄφησε ὀρφανὸ ἓνα μονάκριβο ἀγόρι. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ **δὲν ἤλθε σὲ δεῦτερο γάμο**: ἔμεινε πιστὴ στὴ μνήμη τοῦ ἀντρός της καὶ ἀφωσιωμένη στὸ παιδί της. Βλέποντάς το ἦταν σὰ νὰ βλέπῃ τὸν ἄντρα της. Ἀλλὰ τώρα κοντὰ στὸ πρῶτο δυστύχημα ἤρθε καὶ δεῦτερο. Τὸ παιδί ἔπεσε ἄρρωστο βαρεῖα. Ἡ μάνα θὰ παρακάλεσε τὸ Θεὸ μὲ δάκρυα νὰ τὸ κάνῃ καλά. Πόσα ξενύχτια δὲν θὰ ἔκανε δίπλα του! Ἀλλὰ ἡ ὥρα του εἶχε φτάσει· ὁ Θεὸς τὸ πῆρε κοντὰ του, ὅπως προηγουμένως εἶχε πάρει τὸν ἄντρα της. Τώρα αὐτὴ κλαίει γοερά. Ὅπως ἄλλοτε συνώδευσε τὸ φέρετρο τοῦ συζύγου της, τώρα γιὰ δευτέρη φορὰ συνοδεύει τὸ φέρετρο τοῦ παιδιοῦ της. Κόσμος πολὺς ἀκολουθεῖ θρήνος, κλαυθμὸς καὶ κοπετὸς μέγας ἀκούγεται.

Σ' αὐτὴ τῇ θλιβερῇ στιγμῇ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τοῦ πόνου ἀλλὰ καὶ **νικητῆς τοῦ θανάτου**, ὁ Χριστὸς, νὰ σκορπίσῃ σὰν ἥλιος τὰ μαῦρα

σύννεφα καὶ νὰ κάνῃ νὰ λάμψῃ ἡ χαρὰ· ἔρχεται καὶ κάνει τὸ θαῦμα τὸ μεγάλο, ἀνασταίνει τὸ νεκρὸ παιδί, καὶ ἡ λύπη τῆς χήρας μεταβάλλεται σὲ ἀγαλλίασι.

Δὲν θέλω τώρα νὰ μιλήσω οὔτε γιὰ τὸ θάνατο οὔτε γιὰ τὴν ἀνάστασι. Παίρνω ἀφορμὴ μόνον ἀπὸ τὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου **«καὶ αὕτη ἦν χήρα»** (Λουκ. 7:2). Πάνω σ' αὐτὲς οἱ δύο λέξεις θέλω νὰ στηρίξω τὸ δίδαγμα. Ποιὸ δίδαγμα;

Ἡ χήρα αὐτὴ **εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ὑποφέρουν**. Δὲν εἶνε ἡ μόνη· ὑπάρχουν καὶ ἄλλες πολλὲς χῆρες, καὶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ καὶ σήμερα.

Ἦσκει βέβαια διαφορὰ, χήρα ἀπὸ χήρα διαφέρει. Ὑπάρχουν χῆρες ποὺ δὲν ἀξίζουν τὸ ἱερὸ ὄνομα τῆς χηρείας. Εἶνε **χῆρες κακές**, πονηρές, ἁμαρτωλές. Δὲν μένουν ἀφωσιωμένες στὴ μνήμη τοῦ ἀνδρός τους. Τὶς βλέπεις καὶ καλλωπίζονται, ντύνονται ἐπιδεικτικὰ, περπατοῦν μὲ τέτοιες κινήσεις καὶ τέτοια καμώματα ποὺ νομίζεις πὼς εἶνε νεαρὲς κοπέλλες. Αὐτὲς, ὄχι ἓνα χρόνο ἢ δύο ἢ τρία χρόνια, οὔτε μῆνες οὔτε βδομάδες δὲν περιμένουν, καὶ ἔρχονται σὲ δεῦτερο γάμο ἢ καὶ τρίτο καὶ τέταρτο. Ἄλλες πάλι, οἱ ζωντοχῆρες, ἐνῶ ὁ ἄντρας τους δὲν ἔχει πεθάνει ἀλλὰ τὸν ἔχουν διώξει, ζοῦν μὲ ὅποιονδήποτε ἄλλον καὶ περιφέρουν τὰ αἴσχη τους ἀναιδῶς. Γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν ἱστορία, ὅτι χῆρες διεστραμμένες τάρραξαν τὸν κόσμον. Αὐτὲς δὲν εἶνε ἄξιες νὰ ὀνομάζονται χῆρες. Καὶ –γιὰ νὰ μὴν εἴμαστε ἄδικοι– τὸ ἴδιο ἀντιστοίχως ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἄντρας.

Καὶ αὐτὴ **ἡ φύσις διαμαρτύρεται ἐναντίον τους**. Λέει κάπου ὁ μέγας Βασίλειος: Ἐσὺ ἡ γυναῖκα ἢ ὁ ἄντρας, ποὺ ἀκόμα δὲν χώνεψαν τὰ κόκκαλα τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου σου καὶ τρέχεις νὰ συνάψῃς νέες γνωριμίες καὶ νὰ ἔλθῃς σὲ ἄλλο γάμο, ἔλα νὰ σοῦ δείξω ὅτι πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ σένα εἶνε τὰ ζῶα. Καὶ φέρ-

νει ως παράδειγμα τὰ τρυγόνια. πού εἶνε ὑπόδειγμα συζυγικῆς ἀφοσιώσεως· ἂν ὁ κυνηγός χτυπήσῃ τὸ ἕνα, τὸ ἀρσενικὸ ἢ τὸ θηλυκὸ, τὸ ἄλλο δὲν ζευγαρώνει πλέον μὲ ἄλλο τρυγόνι. Καί προχθές οἱ ἐφημερίδες ἔγραφαν, ὅτι σὲ κάποια λίμνη ζοῦσε ἕνα ζευγάρι κύκνων, τοὺς ἔβλεπαν ὅλοι καὶ χαίρονταν· ἀλλὰ μιὰ μέρα ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο κύκνους πνίγηκε, καὶ κατόπιν ὁ ἄλλος δὲν ἔφαγε πλέον τροφή· ἔμεινε θλιμμένος, καὶ σὲ λίγες μέρες πέθανε. Καὶ τὰ ζῶα λοιπὸν γίνονται διδάσκαλοι στὸν ἄνθρωπο.

Σπάνιο δυστυχῶς τὸ παράδειγμα γυναίκας πού νὰ μένη ἀφωσιωμένη στὴ μνήμη τοῦ ἀνδρός της, καὶ σπάνιο τὸ παράδειγμα ἀνδρός πού νὰ μένη ἀφωσιωμένος στὴ μνήμη τῆς γυναίκας του. Αὐτὸ εἶνε **ἕνα ἠθικὸ μεγαλεῖο**, ἕνα θαῦμα. Γι' αὐτὸ ὄχι μόνο τὸ Εὐαγγέλιο ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα κείμενα ἐγκωμιάζουν γυναῖκες πού χήρευσαν σὲ νεαρὴ ἡλικία καὶ ἔμειναν ἀφωσιωμένες στὴ μνήμη τῶν συζύγων τους. Γι' αὐτὲς εἶνε ἐδῶ ὁ λόγος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει στὸν Τιμόθεο: «*Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας*», νὰ τιμᾶς τίς χήρες ἐκεῖνες πού πραγματικὰ εἶνε χήρες ^{1 Τιμ. 5:3}. Μὰ ὑπάρχουν ἄραγε, θὰ ρωτήσετε, τέτοιες; **Ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν.**

- Ἄν θέλετε παραδείγματα, ἀνοίξτε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὄταν ὁ οὐρανὸς εἶχε κλείσει καὶ τὰ πηγὰδια κ' οἱ βρύσες εἶχαν ξεραθῆ κ' οἱ ἄνθρωποι πέθαιναν, ὁ προφήτης Ἡλίας πῆρε τὸ δρόμο καὶ πῆγε μακριά. Βρῆκε ὅλα τὰ σπιτία κλειστά. Ἡ μοναδικὴ πόρτα πού τοῦ ἀνοίξε ἦταν μιᾶς **χήρας στὰ Σαρεπτὰ** τῆς Σιδῶνος. Δὲν εἶχε τίποτα παρὰ μόνο λίγο ἀλεύρι καὶ λίγο λάδι. Δέχτηκε ὅμως τὸν προφήτη, τὸν φιλοξένησε, κι ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ λάδι της καὶ δὲν τελείωναν ^{βλ. 17 Θεο. κει. 17α}.

- Ἄν ἀνοίξετε τὸ Εὐαγγέλιο, θὰ δῆτε ὅτι ὁ Λουκᾶς περιγράφει μιὰ ἄλλη εὐλογημένη χήρα ^{βλ. Λουκ. 2:22-38}. Ὄταν ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος πῆγε μὲ τὸ Θεῖο βρέφος καὶ σαράντισε στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, τοὺς ὑποδέχθηκε ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος πῆρε στὴν ἀγκάλη του τὸν Χριστό, καὶ κοντὰ του ἦταν μιὰ γυναίκα 84 ἐτῶν, **ἡ προφήτις Ἄννα**. Εἶχε ζήσει μὲ τὸν ἄντρα της μόνο 7 χρόνια, κι ὅταν ἐκεῖνος πέθανε αὐτὴ ἀφωσιώθηκε ἐξ ὀλοκλήρου στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. 60 χρόνια νήστευε καὶ προσευχόταν· περιμένε πότε νὰ δῆ τὸ Χριστὸ καὶ μετὰ νὰ πεθάνῃ.

- Κάπου ἄλλοῦ στὸ Εὐαγγέλιο ὁ Χριστὸς ἐγκωμιάζει μιὰ ἄλλη χήρα. Παρακολουθοῦσε στὸ ναὸ αὐτοὺς πού ἔρριχναν τὸν ὀβολό τους στὸ κουτί τοῦ ἐλέους· κι ὅταν εἶδε αὐτὴ τὴ χήρα νὰ ρίχνῃ μόνο «*δύο λεπτά*», εἶπε: Αὐτὴ **ἡ φτωχὴ χή-**

ρα ἔρριξε περισσότερα ἀπ' ὅλους, γιατί ἔδωσε ὅ,τι εἶχε, ὅλη τὴν περιουσία της ^{1 Ματθ. 23:23}. ● **Θέλετε, ἀγαπητοί μου, ἕνα ἀκόμα παράδειγμα:** Σήμερα ἀκούσαμε τὴ θεῖα λειτουργία πού εἶνε ἕνα μεγαλοῦρημα. Ποιὸς ἔγραψε τὴ θεῖα λειτουργία; Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Κι ὁ Χρυσόστομος ἀπὸ ποῦ βγήκε. Γεννήθηκε ἀπὸ μιὰ γυναίκα, τὴν **ἁγία Ἀνθοῦσα**. Αὐτὴ ἦταν «*ὄντως χήρα*» ¹. Ὄταν ἦταν 17 χρονῶν, πέθανε ὁ ἄντρας της καὶ ἔμεινε μὲ τὸ μικρὸ Ἰωάννη μωρὸ στὴν κούνια. Τὴν ζήτησαν πολλοὶ σὲ γάμο· ἀρνήθηκε κι ἀφωσιώθηκε στὸ παιδί της. Ἄν σήμερα ἔχουμε Χρυσόστομο, τὸ χρωστάμε σ' αὐτήν. Κάποιος διδάσκαλος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅταν ἄκουσε τὴν περίπτωσί της, θαύμασε καὶ εἶπε: «*Ὡ τί γυναῖκες ὑπάρχουν στοὺς Χριστιανούς!*».

Τέτοια παραδείγματα ὑπάρχουν στὴν ἁγία Γραφή καὶ στὴν ἱστορία. Σήμερα; θὰ ρωτήσετε. Ἄς δοξάσουμε τὸ Θεό· καὶ στὴ γενεὰ αὐτῆ, τὴ μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτωλό ^{ποθὸν Μάρκ. 3:38}, ἔχει ὁ Θεὸς τὰ ἐκλεκτά του πρόσωπα. **Ὑπάρχουν καὶ σήμερα** γυναῖκες «*ὄντως χήραι*». Τὰ ὀνόματά τους δὲν τὰ βλέπεις γραμμένα στὶς ἐφημερίδες· εἶνε γνωστὰ στὸ Θεό. Μιὰ μέρα «*οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος*» ^{Ματθ. 13:43} τότε θὰ λάμπουν κι αὐτές. Λάμπουν ἤδη, χαίρουν ἐκτιμῆσεως. Ὀρισμένες χήρευσαν πολὺ νεαρές. Μποροῦσαν νὰ ἔλθουν σὲ δεῦτερο γάμο, ἀλλὰ δὲν ἤλθαν. Παρέμειναν ἔτσι, φτωχές. Καὶ βλέπουμε γυναῖκες ἡλικιωμένες νὰ σκουπίζουν καὶ σφουγγαρίζουν σὲ ὑπουργεῖα, νοσοκομεῖα, ἐπιχειρήσεις, γραφεῖα, μένοντες ἀφωσιωμένες στὰ παιδιὰ τους. **Εἶνε ἀξιοθαύμαστες**. Ὑπάρχουν λοιπὸν· μπορῶ νὰ σᾶς δείξω στρατηγούς καὶ καθηγητὰς πού ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τῆς χήρας τῆς μάνας τους καὶ κλαῖνε.

Λίγες εἶνε αὐτές, μὰ **ἔχουν ἀξία** παραπάνω ἀπὸ μιὰ βασίλισσα. Μακάριο τὸ ἔθνος καὶ ἡ κοινωνία πού ἔχει τέτοιες γυναῖκες. Τί νὰ τὰ κάνετε τὰ διπλώματα, τὴ μόρφωσι, τὰ πιάνα, τίς γλῶσσες; Δώστε μου γυναῖκες σὰν τὴν ἁγία Ἀνθοῦσα καὶ τὴν προφήτιδα Ἄννα! Παραπάνω ἀπὸ σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια καὶ ἀκαδημίες, **ἡ γυναίκα δημιουργεῖ πολιτισμό, πλάθει ἔθνη**. Ὅλοι αὐτοὶ πού ἔσωσαν τὸ ἔθνος, ὅλοι μέσα τους ἔχουν τὴν εἰκόνα μιᾶς τίμιας μάνας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ὑποκλίνεται ὁ καθένας. Ἄς δοξάζουμε τὸ Θεό, γιατί καὶ στὴ γενεὰ μας δὲν ἐξέλιπε ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ φῶς τὸ ἅγιο, τὸ ὁποῖο εἶθε νὰ φωτίζη κάθε ἄνθρωπο στὴν ἀλήθεια καὶ στὴ ζωή.

(f) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**